COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 23.3.2017
COM(2017) 134 final

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR

Cadrul european de interoperabilitate – Strategie de implementare

{SWD(2017) 112 final}
{SWD(2017) 113 final}

1 INTRODUCERE

Printre cele 10 priorități ale Comisiei, prezentate de președintele Juncker[1], se numără eliminarea obstacolelor în calea pieței unice digitale din Europa. Sectorul public, responsabil cu peste un sfert din numărul total al locurilor de muncă și care contribuie la aproximativ o cincime din PIB-ul UE prin intermediul achizițiilor publice, joacă un rol esențial pe piața unică digitală, ca organ de reglementare, prestator de servicii și angajator.

Statele membre își digitalizează administrațiile publice pentru a economisi timp, pentru a reduce costurile, pentru a spori transparența și pentru a îmbunătăți atât calitatea datelor, cât și furnizarea de servicii publice. Cu toate acestea, serviciile publice digitale încă nu reprezintă o realitate în Uniunea Europeană, astfel cum arată Indicele economiei și societății digitale pentru guvernarea electronică 2016[2]. În ceea ce privește serviciile transfrontaliere în Uniune, situația este și mai dificilă, întrucât încă există obstacole în calea accesului la serviciile transfrontaliere[3].

Încă există potențialul de a îmbunătăți în continuare serviciile publice prin intermediul unei integrări și al unei automatizări complete, valorificând mai bine sursele de informare fiabile și publicând în mod deschis datele publice, asigurând, în același timp, faptul că dosarele cetățenilor și ale întreprinderilor sunt tratate în conformitate cu normele de protecție a datelor, pentru a spori încrederea. Serviciile publice naționale ar trebui conectate și ar trebui să depășească frontierele naționale, pentru a se interconecta cu serviciile similare la nivelul UE, contribuind, astfel, la piața unică digitală. În acest scop, ar trebui să existe o abordare coordonată, la toate nivelurile, la elaborarea legislației, atunci când administrațiile publice își organizează procesele de afaceri, când informațiile sunt gestionate iar sistemele TI sunt dezvoltate pentru a implementa serviciile publice. În caz contrar, se va intensifica fragmentarea digitală existentă, ceea ce ar pune în pericol oferirea de servicii publice conectate în întreaga UE.

Interoperabilitatea este un factor esențial pentru ca transformarea digitală să devină posibilă. Ea permite entităților administrative să facă schimb electronic de informații semnificative între ele, precum și cu cetățenii și întreprinderile, în moduri care sunt înțelese de toate părțile. Ea abordează toate nivelurile care au impact asupra prestării de servicii publice digitale în UE, inclusiv:

- chestiunile juridice, de exemplu, asigurând faptul că legislația nu impune obstacole nejustificate în calea reutilizării datelor în diferite domenii de politici;

[1] Un nou început pentru Europa: Agenda mea pentru locuri de muncă, creștere, echitate și schimbări democratice, Orientări politice pentru viitoarea Comisie Europeană, Declarația de deschidere a sesiunii plenare a Parlamentului European, Strasbourg, 15 iulie 2014.

[2] Scorul guvernării electronice este de 55,4 % și indică un decalaj semnificativ între statul membru cu cel mai ridicat punctaj și statul membru cu cel mai scăzut punctaj.

[3] Astfel cum se afirmă în raportul Tabloului de bord al pieței unice pentru 2014 cu privire la ghișeele unice.

- aspectele organizaționale, de exemplu, solicitând acorduri formale privind condițiile aplicabile interacțiunilor interorganizaționale;
- chestiunile semantice/privind datele, de exemplu, prin asigurarea utilizării unor descrieri comune ale datelor care fac obiectul schimburilor;
- provocările tehnice, de exemplu, prin stabilirea mediului necesar de sisteme informaționale, pentru a permite un flux neîntrerupt de biți și byți.

Comisia a identificat necesitatea interoperabilității între administrațiile publice încă din 1999[4] și, de atunci, a susținut programe de dezvoltare, promovare și utilizare a soluțiilor de interoperabilitate în UE. În 2010, Comisia a adoptat o comunicare[5] intitulată „Către interoperabilitatea serviciilor publice europene", a cărei anexă conține Strategia europeană de interoperabilitate[6] (EIS) și Cadrul european de interoperabilitate[7] (EIF). De atunci, Cadrul european de interoperabilitate a servit drept referință în întreaga Uniune și dincolo de frontierele acesteia, stând la baza majorității strategiilor și a cadrelor naționale de interoperabilitate (NIF). Pe baza acestui succes, acum este momentul pentru actualizarea și extinderea actualului Cadru european de interoperabilitate, pentru a îngloba cerințe de interoperabilitate noi sau revizuite, care sunt determinate de politicile și programele Uniunii, precum și de administrațiile publice, luând în considerare, în același timp, evoluțiile și tendințele tehnologice.

În acest context, se reamintește faptul că Comunicarea „O strategie privind piața unică digitală pentru Europa",[8] din 6 mai 2015, recunoaște interoperabilitatea ca fiind o condiție prealabilă pentru „conexiuni mai eficiente la nivel transfrontalier, între comunitățile de utilizatori și între serviciile publice și autorități" și solicită revizuirea și extinderea Cadrului european de interoperabilitate existent.

2 INTEROPERABILITATEA, SITUAȚIA ACTUALĂ ȘI CALEA DE URMAT

Programul Soluții de interoperabilitate pentru administrațiile publice europene (ISA) (2010-2015)[9] și succesorul său, programul ISA[2] (2016-2020),[10] sunt principalele instrumente prin

[4] În 1999, Comisia a lansat o inițiativă dedicată interoperabilității: Decizia nr. 1719/1999/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 1999 privind o serie de orientări, inclusiv identificarea proiectelor de interes comun, pentru rețelele transeuropene de schimb electronic de date între administrații (IDA).
[5] COM(2010) 744 final, Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, intitulată „Către interoperabilitatea serviciilor publice europene", Bruxelles, 16.12.2010.
[6] COM(2010) 744 final, anexa 1.
[7] COM(2010) 744 final, anexa 2.
[8] COM(2015) 192 final, Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, intitulată „O strategie privind piața unică digitală pentru Europa", Bruxelles, 6.5.2015.
[9] Decizia nr. 922/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din septembrie 2009 privind soluțiile de interoperabilitate pentru administrațiile publice europene (ISA).
[10] Decizia (UE) 2015/2240 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 de instituire a unui program privind soluțiile de interoperabilitate și cadrele comune pentru administrațiile publice europene, întreprinderi și cetățeni (programul ISA[2]) ca mijloc de modernizare a sectorului public.

intermediul cărora au fost implementate actuala strategie europeană de interoperabilitate și actualul Cadru european de interoperabilitate. Acest demers a implicat o varietate de acțiuni care au vizat îmbunătățirea colaborării digitale între administrațiile publice din Europa.

Observatorul cadrelor naționale de interoperabilitate (NIFO), instituit de Comisie în contextul implementării programului ISA pentru a măsura progresele și pentru a monitoriza stadiul interoperabilității în Uniune a indicat faptul că, în 2014, alinierea cadrelor naționale de interoperabilitate la Cadrul european de interoperabilitate a atins o rată medie de 72 %[11]. Cu toate acestea, nivelul de implementare a cadrului național de interoperabilitate în cadrul proiectelor naționale specifice a fost de 45 % în 2015, ceea ce indică faptul că încă există dificultăți privind implementarea practică a recomandărilor actuale.

Administrațiile publice au nevoie de orientări mai specifice privind modalitățile de îmbunătățire a activităților în materie de interoperabilitate, stabilirea relațiilor interorganizaționale, simplificarea proceselor de susținere a serviciilor digitale complete și asigurarea faptului că legislația existentă și cea nouă nu compromit eforturile depuse în vederea interoperabilității. Orientările sunt prezentate într-un set actualizat de recomandări privind interoperabilitatea, incluse în Cadrul european de interoperabilitate, astfel cum se prevede în anexa 2 la această comunicare.

Aceste recomandări ar trebui să ajute administrațiile publice:

- să își îmbunătățească guvernanța națională în ceea ce privește activitățile în materie de interoperabilitate;
- să utilizeze modele operaționale comune pentru a dezvolta servicii publice digitale mai bune și pentru a include nevoile cetățenilor și ale întreprinderilor din alte state membre ale UE;
- gestioneze datele pe care le dețin în formate semantice și sintactice comune, pentru a le face mai simplu de publicat pe portaluri și pentru a le agrega, a le partaja și a le reutiliza.

Recomandările actualizate privind interoperabilitatea iau în considerare politicile UE, precum Directiva revizuită privind reutilizarea informațiilor din sectorul public,[12] Directiva INSPIRE[13] și Regulamentul eIDAS[14].

[11] Stadiul interoperabilității în Europa - Raportul pentru anul 2014.
[12] Directiva 2003/98/CE, revizuită prin Directiva 2013/37/UE.
[13] Directiva 2007/2/CE din martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (INSPIRE).
[14] Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE.

Noi inițiative ale UE, cum ar fi Inițiativa europeană în domeniul cloud computingului,[15] Planul de acțiune al UE privind guvernarea electronică 2016-2020,[16] precum și cele avute în vedere, cum ar fi portalul digital unic,[17] sunt, de asemenea, luate în considerare, astfel încât recomandările actualizate privind interoperabilitatea să contribuie la implementarea lor.

Necesitatea de a revizui Cadrul european de interoperabilitate a fost confirmată în cursul activităților de consultare[18] cu toate părțile interesate, și anume administrațiile publice, cetățenii, întreprinderile statelor membre, precum și cu instituțiile și organismele Uniunii.

3 NECESITATEA UNUI NOU CADRU EUROPEAN DE INTEROPERABILITATE

Pentru a aborda provocările identificate privind interoperabilitatea, Comisia prezintă în această comunicare noul Cadru european de interoperabilitate și strategia pentru implementarea acestuia.

Noul Cadru european de interoperabilitate evidențiază mai mult modul în care ar trebui puse în practică principiile și modelele de interoperabilitate și ia în considerare nevoile emergente legate de politici și pe cele tehnologice. Numărul recomandărilor a crescut de la 25 la 47. Recomandările sunt mai specifice, pentru a facilita implementarea lor. Există un accent mai puternic pe deschidere și pe gestionarea informației, pe portabilitatea datelor, pe guvernanța în materie de interoperabilitate și pe furnizarea de servicii integrate[19].

Implementarea Cadrului european de interoperabilitate are la bază următoarea viziune: „Administrațiile publice ar trebui să furnizeze întreprinderilor și cetățenilor servicii publice digitale interoperabile esențiale axate pe utilizator, la nivel național și la nivelul Uniunii, susținând libera circulație a bunurilor, a persoanelor, a serviciilor și a datelor în întreaga Uniune”. Această viziune a fost aprobată pe larg[20] de reprezentanții statelor membre în comisiile ISA și ISA^2, de administrațiile publice și de alte părți interesate consultate.

Comunicarea este însoțită de un plan de acțiune privind interoperabilitatea (astfel cum este prevăzut în anexa 1), împărțit în cinci domenii strategice de interes. Planul se bazează pe

[15] COM(2016) 178 final, Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, intitulată „Inițiativa europeană în domeniul cloud computingului - Dezvoltarea unei economii competitive bazate pe date și pe cunoaștere în Europa”.
[16] COM(2016) 179 final, Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, intitulată „Planul de acțiune al UE privind guvernarea electronică 2016-2020. Accelerarea transformării digitale a guvernării”.
[17] O inițiativă privind piața unică digitală în cadrul setului de acțiuni pentru guvernarea electronică.
[18] SWD(2017)113, document asociat raportului sinoptic privind activitățile de consultare indică faptul că instituțiile statelor membre și ale UE au menționat că un nou Cadru european de interoperabilitate trebuie (i) să țină seama de noile tendințe tehnologice (73 %); (ii) să furnizeze orientări practice și mai dedicate pentru implementarea cerințelor în materie de interoperabilitate (73 %); și (iii) să se alinieze la evoluția strategiilor UE, în special a strategiei privind piața unică digitală(65 %).
[19] SWD(2017)112 privind revizuirea Cadrului european de interoperabilitate - Analiză oferă detalii referitoare la creșterea numărului de recomandări și la valoarea adăugată a actualizărilor.
[20] SWD(2017)113, document asociat raportului sinoptic privind activitățile de consultare, indică faptul că 87 % dintre respondenți au fost de acord cu această viziune.

prioritățile în materie de interoperabilitate care ar trebui să susțină implementarea Cadrului european de interoperabilitate în perioada 2016-2020.

Planul de acțiune privind interoperabilitatea ar trebui să orienteze implementarea Cadrului european de interoperabilitate. În plus, se preconizează că statele membre vor completa acțiunile de la nivelul UE (identificate în planul de acțiune privind interoperabilitatea) cu acțiuni naționale, asigurând astfel coerența, esențială pentru aplicarea cu succes a interoperabilității în sectorul public din Uniune. Planul de acțiune privind interoperabilitatea abordează chestiuni legate de identificarea unor mecanisme solide pentru a reglementa interoperabilitatea la nivel național și dincolo de frontiere, colaborarea între organizații, angajamentul părților interesate și acțiunile de sensibilizare cu privire la beneficiile interoperabilității. De asemenea, vizează dezvoltarea, îmbunătățirea și promovarea factorilor-cheie de interoperabilitate și a instrumentelor de sprijin, luând în considerare, în același timp, nevoile și prioritățile utilizatorilor finali.

4 DOMENII DE INTERES

4.1 Asigurarea guvernanței, a coordonării și a partajării inițiativelor în materie de interoperabilitate

Pentru realizarea interoperabilității administrațiilor publice sunt necesare organisme de guvernanță și de coordonare, precum și procese pentru planificarea, implementarea și utilizarea soluțiilor de interoperabilitate, atât la nivel național, cât și în Uniune.

În acest context, rolul esențial al Comisiei și al statelor membre este dublu:

i. de a reglementa, de a coordona și de a partaja toate inițiativele în materie de interoperabilitate[21] la nivel național și la nivelul Uniunii, în vederea asigurării faptului că administrațiile publice urmează principiile și recomandările Cadrului european de interoperabilitate;[22]

ii. de a stimula o mai bună cooperare la toate nivelurile administrațiilor publice în Uniune și de a elimina barierele organizaționale și digitale rămase.

Comisia și statele membre ar trebui să implementeze Cadrul european de interoperabilitate. Comisia va monitoriza implementarea Cadrului european de interoperabilitate prin intermediul programului ISA[223].

[21] Inițiativele în materie de interoperabilitate ar trebui înțelese ca acțiuni și soluții (și anume, cadre, servicii și instrumente) care contribuie la îmbunătățirea interacțiunilor dintre administrațiile publice europene, la toate nivelurile, inclusiv a schimbului de informații și de cunoștințe între organizații. Aceste inițiative ar trebui să acopere toate nivelurile de interoperabilitate: juridic, organizațional, semantic și tehnic.

[22] Principiul proporționalității limitează acțiunea UE la ceea ce este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor politice convenite. Aceasta înseamnă că UE va opta pentru soluții care să ofere statelor membre cea mai mare libertate posibilă.

[23] Decizia (UE) 2015/2240 privind ISA[2], articolul 1 alineatul (2).

Programul ISA[2] va juca un rol esențial în dezvoltarea, stabilirea, maturizarea, operarea, reutilizarea, îmbunătățirea și promovarea soluțiilor de interoperabilitate, facilitând cooperarea dintre administrațiile publice. Comisia, susținută de programul ISA[2], va asigura guvernanța adecvată privind interoperabilitatea, va clasifica și va promova soluțiile de interoperabilitate și va coordona diversele inițiative în materie de interoperabilitate ale UE[24].

4.2 Dezvoltarea de soluții de interoperabilitate organizațională

Întreprinderile și cetățenii ar trebui să poată beneficia de servicii publice interoperabile, bazate pe o mai bună integrare a proceselor de afaceri și pe schimbul de informații între administrațiile publice din Uniune.

În acest context, interoperabilitatea organizațională înseamnă integrarea sau alinierea proceselor de afaceri interorganizaționale și oficializarea relațiilor dintre prestatorii de servicii și consumatorii de servicii publice europene.

4.3 Implicarea părților interesate și sensibilizarea cu privire la interoperabilitate

Fiecare inițiativă în materie de interoperabilitate ar trebui să se bazeze pe un caz economic specific, care să arate faptul că interoperabilitatea este o investiție rentabilă și că nevoile utilizatorului sunt mai bine satisfăcute atunci când sistemele de informații pot comunica între ele.

În acest context, administrațiile publice ar trebui:

i. să măsoare și să comunice beneficiile principale care ar putea fi obținute prin aplicarea principiilor și a recomandărilor Cadrului european de interoperabilitate;

ii. să încurajeze aplicarea Cadrului european de interoperabilitate și a soluțiilor pe care le propune acesta.

În calitate de utilizatori finali, întreprinderile și cetățenii ar trebui să fie, de asemenea, implicați în conceperea, analiza, evaluarea și evoluția serviciilor publice europene. Din acest motiv, planul de acțiune privind interoperabilitatea prevede o acțiune specifică privind implicarea utilizatorilor, în vederea colectării opiniilor și nevoilor întreprinderilor și ale cetățenilor (inclusiv pe ale celor cu handicap), într-un mod participativ și colaborativ. Pe cât posibil, Comisia și statele membre ar trebui să orienteze conceperea și dezvoltarea serviciilor publice pe baza nevoilor utilizatorilor.

4.4 Dezvoltarea, menținerea și promovarea factorilor-cheie de interoperabilitate

În prezent, administrațiile publice gestionează volume mari de date în diferite formate, utilizând metode diferite de gestionare a datelor, păstrând copii multiple în diferite depozite de date și publicându-le adesea pe portaluri în întreaga Europă, fără nicio armonizare din punctul de vedere al conținutului și al prezentării. Acest fapt explică motivul pentru care administrațiile publice reutilizează informațiile existente referitoare la cetățeni și la

[24] Decizia (UE) 2015/2240 privind ISA[2], articolele 1 și 3.

întreprinderi doar în 48 % din cazuri[25]. De aceea, furnizarea de servicii publice cetățenilor și întreprinderilor este adesea dificilă și necesită mult timp. De asemenea, acest lucru ridică semne de întrebare cu privire la protecția datelor.

Pentru a îmbunătăți calitatea serviciilor publice europene furnizate utilizatorilor finali, Comisia și statele membre ar trebui să definească, să dezvolte, să îmbunătățească, să pună în funcțiune, să mențină și să promoveze un set de factori-cheie de interoperabilitate,[26] asigurând, în același timp, securitatea datelor care fac obiectul schimburilor.

4.5 Dezvoltarea, menținerea și promovarea instrumentelor care susțin interoperabilitatea

Atunci când concep, implementează și utilizează soluții de interoperabilitate, statele membre au nevoie de sprijinul unor instrumente practice, și anume, instrumente, cadre, orientări și specificații, care sunt necesare pentru realizarea interoperabilității la nivel național și transfrontalier. Comisia și statele membre ar trebui să promoveze reutilizarea instrumentelor existente și să dezvolte în continuare altele noi, în special:

- arhitectura europeană de referință a interoperabilității și cartografierea interoperabilității europene[27];
- modalități de evaluare a implicațiilor TIC ale actelor legislative ale Uniunii[28] și identificarea lacunelor legislative, care împiedică interoperabilitatea[29];
- „cadrul de partajare și de reutilizare pentru soluțiile IT”, dezvoltat în contextul programului ISA^2, pentru a promova și a îmbunătăți partajarea, dezvoltarea colaborativă și reutilizarea soluțiilor IT (inclusiv sursele deschise) de către administrațiile publice.

5 INSTRUMENTELE FINANCIARE

Comisia va sprijini, promova și monitoriza implementarea planului de acțiune privind interoperabilitatea și Cadrul european de interoperabilitate, în general, în principal prin intermediul programului ISA^2.

Acțiunile planificate pot fi finanțate, de asemenea, integral sau parțial, de alte instrumente, de exemplu:

[25] Astfel cum se menționează în secțiunea 4.3.2 E-guvernarea a Strategiei privind piața unică digitală pentru Europa [COM(2015) 192 final].
[26] Astfel cum se prevede la articolul 2 punctul (14) din Decizia cu caracter juridic privind ISA^2, „factori-cheie de interoperabilitate” înseamnă soluțiile de interoperabilitate (de exemplu, servicii și instrumente, standarde și specificații) care sunt necesare pentru a permite furnizarea eficientă și eficace a serviciilor publice în toate administrațiile.
[27] Decizia (UE) 2015/2240 privind ISA^2, articolul 3 litera (f).
[28] Decizia (UE) 2015/2240 privind ISA^2, articolul 3 litera (c).
[29] Decizia (UE) 2015/2240 privind ISA^2, articolul 3 litera (d).

- Programul Orizont 2020[30] poate sprijini acțiunile privind inovarea în sectorul public[31];
- „Mecanismul pentru interconectarea Europei”[32] poate sprijini dezvoltarea și utilizarea serviciilor digitale mature transfrontaliere esențiale, precum identificarea electronică, achizițiile publice și serviciile medicale interoperabile;
- fondurile structurale și de investiții europene[33] pot sprijini acțiuni privind creșterea digitală, prin dezvoltarea produselor și serviciilor TIC[34] și pe cele privind consolidarea capacității și eficienței instituționale a administrațiilor publice[35];
- programul de sprijin al reformei structurale[36] poate sprijini administrațiile publice în implementarea dimensiunii naționale a Cadrului european de interoperabilitate.

Alte instrumente financiare pot sprijini implementarea planului de acțiune privind interoperabilitatea sau a Cadrului european de interoperabilitate prin intermediul unor acțiuni țintite în domenii specifice de politici.

6 MONITORIZAREA ȘI RAPORTAREA

Implementarea Cadrului european de interoperabilitate și, în special, a planului de acțiune privind interoperabilitatea este posibilă doar prin asumarea în comun a responsabilității de către Comisie și statele membre. Comisia, cu sprijinul programului ISA[2], ar trebui să reglementeze și să coordoneze implementarea și monitorizarea.

Comisia va institui un cadru integrat de monitorizare, evaluare și raportare privind progresele înregistrate în implementarea Cadrului european de interoperabilitate și a planului de acțiune privind interoperabilitatea. Aceste activități vor fi desfășurate în limitele lucrărilor de monitorizare a interoperabilității în cadrul programului ISA[2], utilizând indicatori principali de performanță și ținte cuantificabile.

Până la sfârșitul anului 2019, Comisia va evalua implementarea Cadrului european de interoperabilitate. Pe baza rezultatelor evaluării și în conformitate cu principiile unei mai bune reglementări, Comisia poate evalua dacă recomandările specifice ale Cadrului european de interoperabilitate ar trebui să facă parte dintr-un instrument obligatoriu.

---

[30] Regulamentul (UE) nr. 1291/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a Programului-cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) – Orizont 2020 și de abrogare a Deciziei nr. 1982/2006/CE, Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 347/104, Bruxelles, 20.12.2013.

[31] Provocarea societală 6 „Europa într-o lume în schimbare - societăți favorabile incluziunii, inovatoare și reflexive” din programul Orizont 2020.

[32] Regulamentul (UE) nr. 283/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 privind o serie de orientări pentru rețelele transeuropene din domeniul infrastructurii de telecomunicații și de abrogare a Deciziei nr. 1336/97/CE.

[33] http://ec.europa.eu/regional_policy/ro/information/legislation/guidance/.

[34] Obiectivul tematic nr. 2 al fondurilor ESI.

[35] Obiectivul tematic nr. 11 al fondurilor ESI.

[36] http://ec.europa.eu/about/srss/index_en.htm.

7 CONCLUZIE

Există un larg consens în rândul părților interesate cu privire la necesitatea de a actualiza Cadrul european de interoperabilitate existent. În cazul în care nu se întreprind măsuri, statele membre, în cadrul eforturilor lor de a răspunde rapid provocărilor actuale, pot opta pentru abordări individuale și divergente ale interoperabilității. Acest demers ar avea drept rezultat soluții incompatibile, care pot accentua fragmentarea digitală pe teritoriul UE și care pot împiedica realizarea pieței unice digitale.

Noul Cadru european de interoperabilitate a fost conceput în strânsă colaborare cu statele membre și în urma unui proces amplu de consultări cu toate celelalte părți interesate. Implementarea sa cu succes va necesita implicarea activă a tuturor actorilor, în special a administrațiilor publice. Acțiunile planificate vor asigura faptul că noul Cadru european de interoperabilitate își poate realiza obiectivul final privind serviciile publice interoperabile axate pe utilizator în UE.